De schets op de werf (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Op de kade van een oude scheepswerf stond een houten loods die al bijna honderd jaar aan het water lag. Daarbinnen werkte de firma Meulenbroek, een klein familiebedrijf dat sloepen bouwde voor liefhebbers. De vader van de huidige eigenaar had er zijn hele leven gewerkt, en zijn zoon Bram had het vak van hem geleerd. Bram wist dat de klanten steeds ouder werden en dat er nauwelijks nieuwe orders binnenkwamen.

Op een grijze dinsdagmorgen kwam er een jonge vrouw binnen die zich voorstelde als ontwerpster. Ze legde een groot vel papier op de werkbank en maakte met een paar snelle lijnen een schets van een boot die niemand daar eerder had gezien. Het rompje was breed, laag en bedoeld voor ondiep water, zodat je er ook door de kleinste sloten mee kon varen. Bram keek er lang naar zonder iets te zeggen. Zijn oudste medewerker snoof en mompelde dat zulke plannen te vooruitstrevend waren voor een werf met deze traditie.

De vrouw liet zich niet uit het veld slaan. Ze bleef ferm staan, met haar handen op de werkbank, en legde uit dat de markt voor gewone sloepen aan het verdwijnen was. Terwijl ze sprak, bleef ze verder schetsen: nu een dwarsdoorsnede, dan een detail van de zitbank. Haar stem veranderde nauwelijks van toonhoogte, ook niet toen de oude werknemer haar in de rede viel. Die rust maakte meer indruk dan enig argument. Bram merkte dat hij begon te twijfelen aan zijn eigen bezwaren.

De volgende weken werd er in de loods harder gewerkt dan in jaren. Het frame moest zo stevig worden dat de boot ook op ruw water veilig zou blijven. Bram controleerde elke verbinding twee keer. Toen de romp eindelijk klaar was, werd hij met een takel boven het water gehangen en langzaam neergelaten. Iedereen hield zijn adem in. De boot bleef prachtig drijven, precies zoals de ontwerpster had voorspeld, en kwam nauwelijks een handbreedte diep te liggen.

De oude medewerker zei nog steeds niets, maar hij stak zijn duim op. Dat kleine gebaar betekende voor Bram meer dan een lang gesprek. Later, bij de koffie, gaf hij toe dat zijn eerste oordeel te snel was geweest. In de maanden daarna kwamen er zeven bestellingen binnen, vooral van jonge gezinnen uit de stad. Bram begreep dat zijn vakmanschap niet was verdwenen, maar opnieuw was gevormd door iemand met een frisse blik. De vorming van zo'n samenwerking, zei hij tegen zijn dochter, duurt langer dan het bouwen van een boot.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29544

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2056